

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Det var tidligere den almindelige Regel, at der kun tilkom de af Kongen udnævnte Embedsmænd Pensionsret, og at Bestillingsmænd, der afgik efter længere Tids Ansættelse i Statens Tjeneste, kun erholdt en Understøttelse efter særlig Bevilling paa Finansloven og med et mindre Beløb, end Pension efter Pensionsloven vilde have udgjort. Saadan Bevilling er ganske vist som Regel givet, naar vedkommende havde udført sin Tjeneste tilfredsstillende og iøvrigt var ubemidlet. I de senere Aar er der imidlertid for flere og flere af Statens Funktionærer ved Love for forskellige Forvaltningsgrene hjemlet Adgang til Pension, jfr. saaledes Lønningslov for Telegrafvæsenet af 19. December 1902 Nr. 188, Lønningslov for Toldvæsenet af samme Dato Nr. 190 og Lønningslov for Vandbygningsvæsenet af 1. April 1905 Nr. 51 og senest Lov om Pensionering af civile Funktionærer, Haandværkere m. fl. under Krigsministeriet af 6. April f. A. Nr. 94. Som en større Gruppe af Funktionærer i Statens Tjeneste, hvem der ikke hidtil har været tillagt Pensionsret, men til hvem der jævnlig bevilges Understøttelser paa Finansloven, maa nævnes Personalet ved Strafanstalterne og Statens Sindssygeanstalter.

I et fra samtlige Direktioner for Statens Sindssygeanstalter fremkommet Andragende om, at der maa blive indført en lov hjemlet Adgang til Pension for det ved Anstalterne ansatte Personale, er der til Støtte herfor navnlig henvist til Forholdene ved Frederiks Hospital og St. Hans Hospital og til de ved de ovennævnte Love givne Forbilleder. Denne Ordning vil derhos foruden at være et stort Gode for Personalet være i Anstalternes Interesse, idet det baade vil være lettere at faa dygtige Funktionærer og fjerne Ulemperne ved undertiden at maatte beholde veltjente Funktionærer længere i Arbejde, end Tjenestens Tarv strængt taget kræver. Desuden vil Merudgiften ikke blive saa særdeles stor, idet den største Del af Personalet allerede nu ved Afgang opnaar en Understøttelse, der i Almindelighed har udgjort mindst $\frac{2}{3}$ af den Pension, der vilde have tilkommet dem efter Pensionsloven. Ligeledes er der i Tilslutning til tidligere

Forslag i saa Henseende fremkommet Indstilling fra Overinspektøren for Fængselsvæsenet om, at der maa blive tillagt det ved Strafanstalterne ansatte Personale Pension. Til Understøttelser til afskedigede Funktionærer eller disses Enker opførtes der paa Finanslovsforslaget for 1905—06 for Strafanstalternes Vedkommende 23,178 Kr. 72 Øre og for Sindssygeanstalternes Vedkommende 12,033 Kr., medens Pension beregnet efter Pensionsloven vilde have udgjort henholdsvis ca. 29,000 Kr. og ca. 16,000 Kr., altsaa en mindre væsentlig Merudgift, hvortil endda maa føjes, at Bestemmelsen i § 1 om, at de første 10 Aar af Tjenestetiden ikke medregnes som pensionsgivende, yderligere vil reducere Merudgiften for Statskassen.

Idet Regeringen har kunnet slutte sig hertil, er det fundet rettest, at Pensionen beregnes efter Pensionsloven af 24. Februar 1858, men at Pensionsret først indtræder efter 10 Aars Tjeneste og efter Opnaaelse af en vis Alder. Kun har man ment, at der i denne Henseende bør gøres Undtagelse med Hensyn til Sygeplejersker og for det ved Statens Sindssygeanstalter ansatte kvindelige Opsynspersonale, idet disse Funktionærers Gerning viser sig at være særlig opslidende; for kvindeligt Overopsyns Vedkommende gælder endvidere, at disse Stillinger tiltrædes i en senere Alder. Det foreliggende Lovforslag er iøvrigt udarbejdet i væsentlig Overensstemmelse med de ovennævnte Love.

Hvad de enkelte Bestemmelser angaar, bemærkes følgende:

Til § 1.

Pensionsret foreslaas tillagt baade Mænd og Kvinder i Anstalternes Tjeneste og baade dem, der have fast Ansættelse, og dem, der uden at høre til de egentlige Funktionærers Kreds ere antagne til fast Arbejde, naar dette maa betragtes som deres Hovederhverv, hvilke Personer ere de samme, for hvem der hidtil er blevet bevilget Understøttelse ved deres Afgang. Den sidste Gruppe, der navnlig bestaar af Tyende og faste Daglejere, er